

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א בשבת קודש
פרשת ויקהל, שבת שקלים, מברכים
חודש אדר שני, תשפ"ב,
בקרית ברסלב - ליבערטי

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

יבנאל

רחוב דרך ההר
053.322.6734

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

היכל הקודש

טבריה

רחוב מנחם שפירא 2
052.769.1722

צו הערן די

הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

079.704.0066

חיזוק פאר די אידישע שטוב

079.704.0069

גדפס ע"י

קרו הדפסה

היכל הקודש

ירושלים עיה"ק

054-845-6150

שבת קודש פרשת ויקהל, שבת שקלים, מברכים חודש אדר שני, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בקרית ברסלב - ליבערטי יע"א. בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש שיחות הר"ן סימן טו, וכן בשבחי הר"ן, סימן ג.

לפני שראש הישיבה שליט"א התחיל את השיעור, שרו את הניגון:

רבון העולמים, אוהבי ה' אהבת תמים.

דער אייבערשטער האט ליב א איד,

וואס לעבט בתמימות אלע זיינע נאָרן,

און אָן תערומות, נאר בתמימות,

נישט אויפגעבן, קיינמאל נישט פארפארן.

אוי רבון העולמים, איך וויל אויך זיין א תמים,

אוי רבון העולמים, ווי מיר לעבן היינט איז שווער צו זיין א תמים.

[בתרגום חופשי:

רבון העולמים, אוהבי ה' אהבת תמים.

השם אוהב יהודי,

שחי בתמימות כל חייו,

ובלי תערומות, רק בתמימות,

לא מרים ידיים, ואף פעם לא מאבד עשתונות.

אוי, רבון העולמים, אני גם רוצה להיות תמים,

אוי, רבון העולמים, איך שאנחנו חיים היום כל כך קשה להיות תמים]

לאחר מכן התחיל ראש הישיבה שליט"א את השיעור מתוך הספר (שיחות הר"ן,

סימן טו):

רבינו אמר, שְהוּא חֻכְמָה וּמְלָאכָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת כְּמוֹ בְהֵמָה.

אני טיפש ואני מאמין

מה הכוונה 'להיות כמו בהמה'? - הכוונה להתנהג בתמימות ובפשיטות. אני מניח בצד את כל החכמות שלי, אני מניח בצד את כל השכל שלי ואני עושה את מה שאני צריך לעשות, מה שהשם אומר שצריך לעשות.

הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אמר: "עם כל החכמה שלי, עם כל הכוונות שאני יודע, אני מניח הכל בצד, אני טיפש ומאמין", צדיקים נמצאים בעולמות העליונים, אין לנו שום השגה מה זה צדיקים, אנחנו אפילו לא יודעים מה אנחנו לא יודעים, עם כל זאת אמר הבעל שם טוב הקדוש, כשזה מגיע לתפילה הוא מניח בצד את כל החכמות שלו. (הקטע הזה מובא המון פעמים בספר הקדוש "ישמח ישראל", בתור בחור הייתי לומד מאוד הרבה בספר הזה, זה ספר מלא בחיזוק, זה ספר שמדבר הרבה מלעבוד את השם בתמימות בלי חכמות).

זה בדיוק מה שרבינו אומר כאן, שאדם יהיה כמו בהמה, שיתנהג בתמימות ובפשיטות.

מפרש בזה רבינו את הפסוק בפרשה שלנו:

וְזֶה בְּחִינַת: "כָּל אֲשֶׁר נָתַן ה' חֲכָמָה בְּהֶמָּה" (שמות לו, א). בפשטות הכוונה למילה 'בְּהֶמָּה' - בהם, אבל רבינו מפרש כך, הֵינּוּ שֶׁהוּא חֲכָמָה לְעֲשׂוֹת עֲצָמוֹ בְּבִהְמָה. (וּכְמוֹ שְׂאֵמְרוֹ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּהּ (חולין ה:): עַל פְּסוּק (תהלים לו, ז): "אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ ה'", אֵלּוֹ בָּנֵי אָדָם שְׁעָרוּמִים בְּדַעַת הַכוּוֹנָה לְאֲנָשִׁים מְאֹד חַכְמִים וּמְשִׁימִין עֲצָמָן בְּבִהְמָה וְהֵם עוֹשִׂים אֶת עֲצָמָם כְּבִהְמָה, הֵם עוֹשִׂים אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם בְּלִי חֲכָמוֹת. וְכְמוֹ שְׂאֵמְרָא אָסַף וְכָמוֹ שְׂאֵסַף בִּיקָשׁ מֵהַשֵּׁם (שם עג, כב): "וְאֲנִי בְּעַר וְלֹא אֶדַע בְּהִמּוֹת הָיִתִּי עִמָּךְ", רואים מכאן שהדרגה הכי גבוהה היא, שאדם יתנהג בתמימות ובפשיטות, וְעֵינֵן בְּמִקּוֹם אַחַר מִזְּהָ [עייין לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימנים יט; מד].)

ספרי חקירה

כל הצדיקים הקדושים ובתוכם רבינו הקדוש, הזהירו מאוד שלא ילמדו 'ספרי חקירה'; לא מדברים מספרי אפיקורסות רחמנא ליצלן, רק אפילו מספרים של הראשונים הקדושים כמו הספר 'מורה נבוכים', של הרמב"ם הקדוש, רבינו הקפיד מאוד שלא ללמוד זאת (עייין חיי מוהר"ן, סימן תז, תח, תט). מדוע? כי עם חקירות אי אפשר לעבוד את

השם, רק בתמימות ובפשיטות, מניחים בצד את השכל והחכמות, ו'מאמינים' שהשם ברא את העולם, השם נתן לנו את התורה, השם נותן שכר למי שמקיים את התורה ומעניש את מי שעובר עליה - רק כך אפשר לעבוד את השם יתברך.

כמו שרבינו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): כשאדם הולך אחרי שכלו וחכמתו הוא יכול להגיע לטעויות גדולות ולבעיות גדולות, היו רשעים גדולים שהטעו את העולם והכל התחיל כי הם הלכו אחרי החכמות שלהם, ממשך רבינו ואומר: "וְעֵקֶר הַיְהוּדוּת הוּא, רַק לִילֵךְ בְּתַמִּימוּת וּבַפְּשִׁיטוּת, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת", עיקר היהדות לקיים את התורה בְּתַמִּימוּת וּבַפְּשִׁיטוּת.

להיכנס לתוך האש עם מסירות נפש

מובא בספרים הקדושים (עין ספר אור החיים, מאת רבי יוסף יעב"ץ, פרק ב), שבזמן שהגויים גזרו גזירות על היהודים, ראו שכל אלו שהלכו אחרי החכמות שלהם לדאבון לב נפלו מהיהדות ולא נשאר כלום מהם, רק אלו שעבדו את השם בתמימות ובפשיטות הם הלכו לתוך האש עם מסירות נפש, אצלם נשארה היהדות.

בזמן מלחמה

בכל הדורות היה שהגויים התארגנו נגד היהודים, וגזרו גזירות שאסור לקיים את היהדות. כעת פרצה מלחמה בין רוסיה לאוקראינה, צריך לבקש מהשם שהיהודים לא יפלו קרבן לאחת משתי המדינות. אדם חושב שהוא בטוח, 'יש לנו את העסקנים שלנו, שומרים, הצלה, חברים', אבל לסמוך אנחנו יכולים - רק על השם, ובזמן מלחמה צריך הרבה לבקש מהשם שיהודים לא ינזקו.

מלחמת גוג ומגוג

מוהרא"ש כותב שמדברי רבי נתן זכרונו לברכה מובן ש'מלחמת גוג ומגוג' לא תהיה מלחמה עם טנקים והפגזות, רק המלחמה תהיה אצל כל אחד במח, זאת תהיה מלחמה קשה ומרה, רגע אחד האדם חושב: 'יש בורא לעולם', רגע אחר כך כבר יש לו קושיא על האמונה, מלחמה שמתרחשת במח, חושבים: 'שאשאר יהודי או לא', 'שאשאר עם הזקן והפאות או לא', את הנסיונות הקשים והמרים האלו אפשר לצלוח רק אם הולכים בתמימות בלי שום חכמות, אני מאמין שהשם נמצא פה, ואני מקיים את מה שהשם אומר.

שמחה מהמצווה

במקומות מסויימים נהגו בפסח ובשאר מצוות להכניס את כל הראש והמח בעיקר ב'דקדוק המצות', איך אפשר לקיים את המצוה יותר מהודר ויותר מהודר, אבל אצל הצדיקים הקדושים העיקר היה ה'שמחה' מהמצווה, וה'חיות' מהמצווה.

יהודי צריך להחיות את עצמו עם המצוות שהוא עושה, כשמגיעים בבוקר לבית הכנסת להתפלל, מניחים תפילין, תעצור שניה ותחשוב: למה אני מגיע לבית הכנסת? למה אני מניח תפילין? כי השם כך ציווה! למה אני לובש ציצית. כי השם ציווה! למה אני שומר שבת? כי השם ציווה! כמו שרבינו הקדוש אמר פעם: "כשמחזיקים מצה ביד מחזיקים את השם ביד, כי מי ציווה לאכול מצה? להכין מצות? השם יתברך, אז זה כמו שמחזיקים אותו בעצמו".

זאת החכמה הגדולה ביותר, אחרי שזוכים כבר להבין הכל, עובדים הלאה את השם יתברך בפשיטות ומחיים את עצמם עם כל מצווה שעושים.

היות וילד מהחדר נהיה בר מצוה, למד ראש הישיבה שליט"א עוד קטע, מתוך הספר שבחי הר"ן, סימן ג, שם מדובר מהבר מצווה של רבינו.

ראש הישיבה אמר: לכבוד שמחת הבר מצוה נלמד קטע מתוך הספר שבחי הר"ן.

זאת התחזקות לכל אחד. כל פעם שאני רואה בחור בר מצווה, אני מתחדש, אני נזכר מהבר מצווה שלי כמה חזק רציתי לעבוד את השם, החלטתי 'זהו זה, אני הולך להיות יהודי כשר!'

רבי נתן הקדוש מספר (שבחי הר"ן, סימן ג):

אחר־כֵּן נִתְגַּדַּל יוֹתֵר, וּכְשֶׁנַּעֲשֶׂה בַר-מִצְוָה, קָרָא אוֹתוֹ דוֹדוֹ הַרְבֵּה הַקְּדוֹשׁ מִוְרָנוּ הַרְבֵּה אַפְרָיִם זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה - בַּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר 'דְּגַל מַחְנֶה אַפְרָיִם', אֲבֵי-בֵית-דִּין דְּקַהֲלַת קִדְשׁ סִידִילְקוֹב.

אין לנו שום השגה באיזה בית נולד רבינו, רבינו נולד בכזה בית קדוש, בבית של נכד של הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו. לבעל שם טוב הקדוש היה בת ששמה אדל, ולאדל היה שלושה ילדים, הרבי הקדוש ר' ברוך ממזיבוז', הקדוש רבי

משה חיים אפרים מסידיילקוב - בעל מחבר ספר 'דגל מחנה אפרים', ואת אם רבינו 'פיגא'; לכן הוא הגיע לכבוד בר המצווה, בהיותו דוד של בחור הבר מצוה.

וְאָמַר לוֹ הַפְּסוּק (תהלים ב, ז): "אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ", (כִּי זֶה נֶאמַר עַל הַיּוֹם שֶׁהָאָדָם נִעֲשֶׂה בַר-מִצְוָה, כַּמּוּבָא בְּסִפְרֵי [עֵינֵי רַש"י שם, וזהר חדש י]), הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֹמֵר לְבַחֲוֹר הַבַּר מִצְוֵה: אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ, אֵתָה הֵבֵן שְׁלִי", אֵתָה מִתְחִיל הַיּוֹם אֵת הַחַיִּים שְׁלִיךְ. וְאָמַר לוֹ קִצַּת מַעֲט דְבָרֵי מוֹסֵר, וְהִיָּה יָקָר בְּעֵינֵי מְאֹד מְאֹד כַּמּוּצָא שְׁלָל רַב רַבִּינּוּ סִיפֵר אַחַר כֵּךְ שְׁמִילִים הָאֵלוּ הָיוּ כָל כֵּךְ יָקָרִים אֲצִלוּ, כַּמּוּ שְׁאָדָם מוּצָא אוֹצֵר יָקָר, הוּא הַחִיָּה אֵת עֲצָמוֹ עִם הַמוֹסֵר וְהַחִיזוּק שֶׁהָדוּד אָמַר לוֹ, הוּא הֵבֵן שְׁזָהוּ זְמַן טוֹב לְהַתְחִיל מִחֻדָּשׁ לַעֲבוֹד אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אַחֲרֵיכֶן נִכְנָס לְחֻפָּה מִיַּד אַחֲרֵי הַבַּר מִצְוֵה רַבִּינוּ הַתַּחְתָּן.

את זה צריך לדעת לקיים, לעשות כמו רבינו, מיד אחרי הבר מצוה לגשת לחתונה.

וְתַקַּף בִּיצִיאָתוֹ מִן הַחֻפָּה הִיָּה מִתְּלַהֵב מְאֹד וּמִתְנַעֲנַע מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִכְנָס בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם מִיּוֹם אֵל יוֹם אַחֲרֵי הַחַתּוּנָה רַבִּינוּ נִהִיָּה לְצַדִּיק גְּדוֹל.

אפשר להיות כקטן שנולד

צריך לדעת שהפסוק (תהלים ב, ז): "אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ", לא נאמר רק על 'בחור בר מצוה', זה נאמר על כל אחד, רבינו הקדוש אמר: "אני פעלתי אצל הקדוש ברוך הוא, שכל פעם שיזכרו ממני יהיו כקטן שנולד!"

איך נהיים כקטן שנולד? רק כשומעים דיבורים מרבינו, האדם מחליט בינו לבין עצמו: 'אני מתחיל מעכשיו לעבוד את השם יתברך', ומבקשים מהשם: "רבונו של עולם אני רוצה לחזור בתשובה", "רבונו של עולם אני רוצה לעבוד אותך", "רבונו של עולם אני רוצה להיות יהודי", "רבונו של עולם אני רוצה ללמוד", "רבונו של עולם אני רוצה להתפלל".

אני מתחיל מעכשיו

כשמדברים להשם טוב מאוד להוציא בפה את כל הרצונות, את כל מה שרוצים, רבינו אומר (חיי מוהר"ן, סימן רלט) בשעה שהולכים התבודדות, מדברים

אל השם, שיאמרו את זה להשם: "רבונו של עולם נולדתי בשביל לעשות כאלו שטויות? תרחם עלי, אני כבר רוצה להיות יהודי כשר, אני כבר רוצה להיות שמור, אני מתחיל מעכשיו לעבוד אותך."

בואו נתחיל גם אנחנו מחדש

אדם חושב 'מה אני כבר?' 'מה כבר ייצא ממני?' הוא חושב שהוא כבר ממילא אבוד, אבל זה לא נכון, אפשר להתרומם בשניה אחת אל השם. אם נזכרים מרינו יכול כל אחד להיות 'כקטן שנולד' כמו בחור בר מצוה, רבינו מזכיר לנו לעזוב את כל השטויות, במקום לרוץ מיד בזמן של מוצאי שבת לטלפון בכדי לצפות בסטטוסים, אני יכול לקחת משניות ביד ולומר פרק משניות, אני הולך לקחת גמרא ביד ולומר דף גמרא, אני הולך לקחת תהלים ביד ולומר כמה פרקי תהלים, כי זה מביא את האדם להשם יתברך ורק זה מה שנשאר מהבן אדם.

כשאדם רואה בחור בר מצוה טרי ורענן הוא הופך לרענן בעצמו, הבחור בר מצוה מתחיל בהתחדשות לעבוד את השם, בואו נתחיל גם מחדש ללמוד ולהתפלל.

השם יעזור שנציית לרבינו, כך יהיו לנו חיים יפים, אָמֵן.

אחר כך שר ראש הישיבה שליט"א לכבוד שבת מברכים את הניגון: "יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם. לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׁמְחָה. לְיִשׁוּעָה וְלְנִחְמָה. לְפִרְנָסָה טוֹבָה וְלְכִלְכֵּלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. לְשִׁמּוּעוֹת טוֹבוֹת. וְלִבְשׁוּרוֹת טוֹבוֹת. וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם. וְלִכְפוּאָה שְׁלֵמָה. וְלִגְאוּלָּה קְרוֹבָה וְנִאֲמַר אָמֵן".

